


View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk

brought to you by  **CORE**

provided by R

TEXTOS

DOS POEMES INÈDITS DE JOSEP M. LLOMPART

L'any 2000 va aparèixer la *Poesia Completa* de Josep M. Llompart, a cura de Gabriel Janer Manila i de Cèlia Riba, editada per Columna. Els curadors del volum hi varen aplegar, a més de tots els llibres de Llompart publicats, els poemes esparsos i inèdits que trobaren. Per aquest motiu, avui és pràcticament impossible trobar composicions inèdites del nostre poeta. Això no obstant, no s'hi va incloure el poema «Dibuixàveu a l'ànima paraules...», que havia aparegut a la revista *Cala Murta* de Pollença l'any 1983. També a l'Arxiu Llompart Cèlia Riba, neboda i hereva de Josep M. Llompart i d'Encarnació Viñas, ha localitzat i ens ha cedit dos esborranys d'una mateixa poesia, que sembla inacabada, i que comença amb el vers «Permeteu que m'escuri un xic la gorja...». «Dibuixàveu a l'ànima paraules...» és un sonet a l'estil dels inclosos a *La Capella dels Dolors i altres poemes* (1981), per la qual cosa podria tractar-se d'una peça refusada o oblidada (o, potser també, posterior) en la confecció d'aquest poemari. L'altra poesia, en canvi, respon a la faïç d'un poema llarg de to social i sembla inacabada. Tot i que es tracti de dues petites mostres desconegudes, són una mostra de l'elegància del llenguatge i de la inconfusible bellesa rítmica que caracteritza la poesia de Josep M. Llompart.

PERE ROSSELLÓ

Permeteu que m'escuni un xic la gorja,
perquè us he de contar, oh fidelíssims
estalons d'Occident, bonos insignes,
flor de tradicions i nous abrades!

No vull contar abans que no us atorgui
~~la fidelitat de la just~~ ^{la fidelitat de la just}, abans que ~~se~~ se us fongui
aquest perfil esvelt dins l'horaborsa;
abans que no us n'engeu (perquè hi ha molts
que jo us n'engeu, i fins n'hi ha qui diuen
que hi heu molts i trossos i calamaris
i alguns cosa més, jo jo us heu avís).

Però no us espanteu. Lucerna és nostra
l'hora i la llum, i per això jo us conto;
per això jo us enduro als llums felixos,
~~i us reto una broda de cortesia~~
per això vinclo l'harmonia l'esperança
i us reto una broda de cortesia.

Us veig valtes, felixes,
tots els cap-de-cantons. Sou el carrer,
la plaça, el bell passeig
dominical.

Us veig pressosos,
tots florits de rellotges i canteres,
rotar el cel brut dels dies més feiners,
o pressats i salenques,
tots bufats i estufats com a gall d'indi,
emprenent cotxets d'infant, nenes i nenes.

Permeteu que m'escrui ^{un xic} ~~la~~ la gorja,
 perquè us he de ~~de~~ contar, oh fidelíssims
 estalons d'Occident, barons insígnies,
 flor de tradicions i creus alpeses!
 No vull contar alons que no us atrapi
 la barumbarda; alons que no se us fongui
 aquest perfil enelt dins ~~l'horitzó~~ ^{el capvespre}
 (qui sap si un horitzó amb llamps i ton
 i alguna cosa més, jo ja us ho aviso).
 Però no us espanteu. Encara és vostra
 l'hora i la llum, i ^{és} per això ~~que~~ ^{que} us conto.

Veniu, oh Muses, totes nov; algun-me
 la música i l'accent ^{tal com pertorpa} ~~perquè~~ ^{si les l'horitzó},
 perquè ara va de bo i començ miran-s'hi,
 no fóra cosa que desentore'ssim.
 Veniu, donzelles pulcres, colucades
 al Sacré Coeur; veniu, ànimes fines,
 nois com cal per a manito ^{insígnies} ~~insígnies~~,
~~gracils mestres de l'europiment~~
 Veniu ~~amb~~ ^{amb} la notlana més perfecta
~~aquella de les festes colucissimes,~~

i acollir el meu puc: feu que la lisa
~~floriri llet i mel~~
floriri mel i sucre. Moltes gràcies.

Canto primer els ~~seu~~^{daupins} homes d'empresa
i llurs armes subtils; tota es finada
es vincli davant ells i el cel ~~perquè~~^{repigui}
componetes de plaister electròniques.

Ols pastors il·lustríssims de les xifres,
que asseguren que dos i dos fan quatre
i que aquest món és el millor possible!

Per a nosaltres ~~el~~^{l'angra} ~~el~~^{el quinquè} ~~el~~^{l'angra}

Per a nosaltres l'angra i la roldana
perfecció del sol, llorers i cànctirs,
i el "nihil obstat" del canyon arqueològic!

Quan avançem, se us obren les caneres;
diem: "fem la llum", i la llum s'alça
com una muela i dòcil prostituta;
i si volem la nit, us basta i salva
pulsar l'interruptor perquè, pressoses,
surtin del cau mil milions d'estrelles.

~~Per a nosaltres~~^{Per a nosaltres} no els pares que allibren

la nostra unit d'inopertuns contagis,
i ens garantitgen, ben creixent i tenche,
el nostre rosegó de cada dia.

DIBUIXÀVEU A L'ÀNIMA PARAULES...

Dibuixàveu a l'ànima paraules
i ocells pronunciàveu en la nit,
balança en equilibri —goig, neguit— ,
arpes d'exili en el brancam dels saules.

Més enllà de paraules i de faules,
vol de colom delíeu. L'abscondit
verger se us va descloure arran de pit:
joc d'amor i de dolor resolt en taules.

Joc d'amor i de dolor. La dalla altiva
segava cop en sec vena i cançó
clarors incendiant, definitiva,

fontana de la llum. Altíssim do
abastàveu. En resta, sensitiva,
la flor de romaní: amor i dolor.